

CUVÂNT ÎNAINTE

O civilizație nu poate avea mai mulți Dumnezei. Ceea ce ni se oferă astăzi prin forma diversificată a religiilor nu este altceva decât o multiplicare mercantilă a diverselor grupuri de interese. Acestea vizează acapararea puterii absolute. Din această luptă pentru putere decurg consecințele numite dezastre umanitare: războaie, sărăcie, epidemii, sclavie, torturi, execuții, privări de libertate.

În vederea obținerii de avantaje, aceste grupuri acaparează domenii-cheie ale economiei, mass-mediei, religiei, învățământul și cultura, culminând cu forul suprem, numit Academia Română.

Supremația se realizează prin crearea unei ideologii care îndoctrinează masele. Sclavagismul, feudalismul, capitalismul, socialismul, creștinismul, islamismul, budismul, șintoismul nu sunt altceva decât moduri de punere în practică a acestor ideologii.

Ele au pretenția de a se justifica din credință în forțele divine. O notă diferită o reprezintă ideologia comunistă, fondată de filozoful german, de origine kazară, Karl Marx. Acesta realizează, în „Manifestul Partidului Comunist”, un îndrumar de crimă organizată, prin intermediul căruia adepții lui pot să stăpânească lumea.

Ideea principală constă în acapararea resurselor și a principalelor ministere pentru șantajarea și raționalizarea produselor necesare, în ideea manipulării populației.

Vasile Manea - Emil Străinu

Vladimir Ilici Lenin adaugă și șantajul cu electricitatea care nu era încă bine definită pe vremea lui Karl Marx, enunțând cu ipocrizie că electricitatea trebuie să fie cu zece ani înaintea dezvoltării economice.

Și s-au văzut efectele acestei ideologii, în crizele de alimente, de căldură, de electricitate și bunuri de larg consum. Nu mai vorbim despre libertatea de mișcare.

Karl Marx a fost și un poet, am putea spune Satanist, pentru că în una dintre poeziile sale spune că „o să vă aștept râzând și cu brațele deschise în iad”.

Cuvântul „religie”, cuvânt absolut românesc, nu înseamnă altceva decât soarele (re) luminează (li) pământul (gia). De aici și până la aberantele temeri ale pedepsei lui Dumnezeu, ale chinurilor iadului, ale ritualurilor malefice și ale apocalipsei nu este decât rodul minților viclene și satanice, chiar dacă acești manipulatori se erijează în patriarhi, papi, ayatollahi, preoți și alte făcături.

Care mai de care, susțin că religia lor e mai aproape de Dumnezeu, deși sunt divizați în sute de orientări, care fracționează populația lumii.

Adevăratul popor al lui Dumnezeu este poporul român, prin tradiția lui de 7.500 de ani de credință creștină.

La începutul mileniului I, pe vremea când împăratul Vespasian se chinuia să impună o nouă religie, sătul de tulburările din imperiu cauzate de venerarea zeităților popoarelor ce alcătuiau Imperiul Roman, a apărut noțiunea de „apologet”. Apologeții erau apărătorii fervenți ai creștinismului. Deci, Vespasian le cere scriitorilor din familiile Flavius Josephus (Roma), Herodes (Ierusalim) și Alexandrinilor (Alexandria-Egipt) să compună o religie nouă având ca

ROMÂNIA, ȚARA GENEZEI

numitor comun cultul traco-get al păstorului mioritic. Populația traco-getă era populația majoritară a imperiului.

Denumirea de „apologet” vine de la faptul că Apollo era get. Această identificare fiind specifică traco-geților. Acest Apollo, getul, se identifică cu Iisus Nazarineanul. Cum veți vedea în carte, Apollo este lumina luminilor de sus (ap), iar Iisus este soarele de sus.

Bineînțeles, Apollo getul era însoțit de apostoli (stelele de sus). Ca să dea o formă mai confuză, pentru ca populația să nu înțeleagă că ceea ce propunea autoritatea imperială nu era decât o manipulare a cultului creștin zalmoxian, lui Apollo i s-a zis Iisus. Și acest nume de Iisus este tot din mitologia daco-getă (Aisos, creația soarelui de sus, adică fiul soarelui). Scopul urmărit era toleranța, supunerea (întoarce și celălalt obraz), plata darului către Cezar și Dumnezeu (Biserică). Deci, se statuează Biserica, fiind instituția atașată stăpânirii. Dar banii, ca ochi ai diavolului, au creat zăzani între profitori și astfel asistăm la multitudinea de credințe și de ideologii gata în fiecare moment de conflicte majore.

Sigur că adevărata credință a poporului român sperie toate făcăturile jenante ale istoriei.

Vedem ce legi dau aleșii pentru protecția gândacului sihastru, a dropiei, a lostriței și a altor plante și animale, dar pentru cea mai curată credință a poporului român nu există nici măcar o inițiativă. De ce, oare? Sunt proști? Nu, sunt lacomi și perversi!

Academia Română, o bandă de slugi, multe dintre ele slab pregătite, nu este decât un instrument în mâna prădătorilor neamului nostru. Angajații ei sunt plătiți cu bani grei la creșterea condițiilor minunate, iar ei, cu banii noștri și pe

Vasile Manea - Emil Străinu

toleranța noastră, ne vând străinilor și ne denigrează trecutul. Scriitori și istorici ne terfelesc trecutul, edituri plătite din banii poporul român produc maculatură antiromânească, gudurându-se pe la porțile cancelariilor imperiale. Străinii de bună credință ajung să se minuneze de imbecilitatea lor.

Dar să le oferim niște argumente, ca să nu spună că îi facem degeaba proști.

Pe la 1913, la doi ani de la moartea eruditului scriitor și istoric Nicolae Densușianu, apare monumentală lucrare *Dacia preistorică*. Autorul, cunoscător al limbilor antice, latina, ebraica și elina, realizează o analiză atentă și documentată a arhivelor și a artefactelor descoperite la vremea lui. Concluzia este că civilizația a apărut în Carpați, formând marile mituri ale omenirii.

Antiromânii din forurile culturale și decizionale au stabilit, cu nerușinarea specific imbecililor, că Densușianu este un dacopat. Atât îi duce pe ei capul! Bineînțeles că nu au citit această bijuterie a graiului românesc, pentru că îi lua somnul și conținea prea multe informații pentru creierul lor obosit. Pe alți români pasionați i-au dat pur și simplu afară sau i-au catalogat prin aparatul de dezinformare, adică statul, ca dacopați.

Îmi permit să dau niște citate ale unor specialiști străini, referitoare la istoria românilor, poate în felul acesta află și somitățile responsabile:

William Schiller, istoric american: „Civilizația s-a născut acolo unde trăiește astăzi poporul român, răspândindu-se apoi atât la Răsărit, cât și la Apus, acum 13.000-15.000 de ani.”